

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1901/22
20.4.2022. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Целетовић Цуцић и Весне Карацић-Ристић, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва „Пионир“ д.о.о. Београд, из Београда, ул. Пожешка бр. 65б, чији је пуномоћник Ангелина Андрејевић, адвокат из Београда, ул. Пожешка бр. 65б, против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ул. Косовска бр. 31, АА, из ..., ул. ... бр. ..., ББ, из ..., ул. ... бр. ..., ВВ, из ..., ул. ... бр. ..., ГГ, из ..., ул. ... бр. ..., Привредног друштва "Амасис" д.о.о. из Београда, ул. Пожешка бр. 65, чији је законски заступник ДД, ЂЂ, из ..., ул. ..., ЕЕ, из ..., ул. ... бр. ..., ЖЖ, из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Александар Ковачевић, адвокат из Београда, ул. Булевар Михајла Пупина бр. 16в, 33, из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Станко Петрушић, адвокат из Београда, ул. Браће Недић бр. 12, ИИ, из ..., ул. ..., ЈЈ, из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Сениша Ђалић, адвокат из Београда, ул. Булевар Михајла Пупина бр. 93/5, КК, из ..., ул. ..., ЛЛ, из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Станко Петрушић, адвокат из Београда, ул. Браће Недић бр. 12, ЉЉ, из ..., ул. ..., ММ, из ..., ул. ..., НН, из ..., ул. ... ЊЊ, из ..., ул. ... бр. ..., Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво, са седиштем у Београду, ул. Тиршова бр. 3, ОО, из ..., ул. ..., ПП, из ..., ул. ..., РР, из ..., ул. ... и СС, из ..., ул. ..., ради утврђења, решавајући о жалби тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду П 2599/20 од 9.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.4.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду П 2599/20 од 9.12.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 2599/20 од 9.12.2021. године, Виши суд у Београду огласио се апсолутно ненадлежним за решавање у овој правој ствари, укинута су све спроведене радње и тужба је одбачена.

Против наведеног решења тужилац је благовремено изјавио жалбу побијајући га у целости, из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијаног решења, сходно овлашћењима из члана 386 у вези чланом 402 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да жалба тужиоца није основана.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима предмета тужилац је поднео тужбу, којом је предложио да суд утврди да је тужилац носилац права коришћења на кат. парцели број ... КО ... укупне површине ... м2, уписаној у листу непокретности ... КО ..., у делу који се налази испод објекта који се идентификује као породична стамбена зграда - резиденцијална вила, корисне површине ... м2, грађевинске површине ... м2, на кат.парцели ... КО ... улици ... бр...., уписана у лист непокретности ... КО ... и у делу потребном за редовну употребу тог објекта, што су тужени Република Србија, АА, ББ, ВВ, ГГ, Привредно друштво "Амасис" доо, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН и ЊЊ, дужни да признају и трпе и дозволе да тужилац своје право упише код надлежне службе за катастар непокретности у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Поред овога, тужилац је предложио да се утврди према туженом Граду Београду, да је тужилац носилац права коришћења на кат. парцели број ... КО ...укупне површине 202м2 уписаној у листу непокретности ... КО ..., у делу потребном за редовну употребу објекта који се идентификује као - породична стамбена зграда - резиденцијална вила, корисне површине ... м2, грађевинске површине ... м2 на кат.парцели ... КО ..., у улици ... бр. ..., уписане у лист непокретности ... КО ..., што је тужени Град Београд дужан да призна и трпи и дозволи тужиоцу да своје право упише код надлежне службе за катастар непокретности у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Даље је тужилац тражио да се утврди према туженима Граду Београду, ОО, ПП, РР и Републици Србији, да је тужилац носилац права коришћења на кат. парцели број ... КО ..., укупне површине ... м2, уписане у листу непокретности број ... КО ..., у делу потребном за редовну употребу објекта који се идентификује као породична стамбена зграда - резиденцијална вила корисне површине ... м2, грађевинске површине ... м2 на кат.парцели ... КО ..., у улици ... бр. ..., уписане у лист непокретности ... КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе и дозволе тужиоцу да своје право упише код надлежне службе за катастар непокретности у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Тужилац је предложио и да суд утврди у односу на тужене РР, ПП и Републику Србију да је тужилац носилац права коришћења на кат. парцели број ... КО ..., укупне површине ... м2, уписане у листу непокретности број ... КО ..., у делу потребном за редовну употребу објекта који се идентификује као породична стамбена зграда - резиденцијална вила корисне површине ... м2, грађевинске површине ... м2 на кат.парцели ... КО ..., у улици... бр. ..., уписане у лист непокретности ... КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе и дозволе тужиоцу да своје право упише код надлежне службе за катастар непокретности у року од 15 дана од дана пријема пресуде. У

одговору на тужбу, тужени Привредно друштво "Амасис" д.о.о, ЕЕ и ЗЗ су признали тужбени захтев, тужени ББ је оспорио тужбени захтев у целости, тужени Град Београд је оспорио тужбени захтев у целости, оспоравајући стварну надлежност суда за поступање у овој правној ствари, тужена Република Србија је истакла приговор ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари, а поред овога, оспорила је тужбени захтев у целости и истакла приговор недостатка пасивне легитимације у односу на тужену Републику Србију а тужена ЖЖ је истакла приговор стварне ненадлежности суда, имајући у виду да се предмет права коришћења, које би се конвертовало у право својине, одређује у управном поступку у складу са Законом о планирању и изградњи при чему је истакла и приговор недостатка пасивне легитимације, оспоравајући тужбени захтев у целости.

Имајући у виду овакво стање у списима предмета првостепени суд је закључио да је апсолутно ненадлежан за поступање у овој правној ствари из разлога што се упис права које се постављеним тужбеним захтевом тражи (коришћење земљишта за редовну употребу објекта) врши на основу решења из чл. 70 Закона о планирању и изградњи, по испуњењу свих неопходних услова, у тачно одређеном поступку, а за које је надлежан орган за имовинско правне послове одређен тим законом.

За побијану одлуку првостепени суд је дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд као другостепени.

Неосновано се у жалби туженог указује на погрешну примену материјалног права наводима да је између тужиоца и тужених спорно ко је носилац права коришћења на грађевинском земљишту потребном за редовну употребу објекта чији је власник тужилац а да је првостепени суд погрешним тумачењем Закона о планирању и изградњи закључио да за тражено утврђење нема стварне надлежности суда, већ је за то утврђење надлежан орган управе у одговарајућем управном поступку. Имајући у виду наводе изнете у жалби, садржину тужбе и наводе на којима је заснована, као и садржину побијаног решења, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно применио материјално право када је тужбу одбацио због ненадлежности суда, уз дато образложење да суд није надлежан за утврђивање права коришћења земљишта за редовну употребу објекта, већ да се то питање мора решавати пред надлежним органом јединице локалне самоуправе, будући да је утврђење земљишта за редовну употребу објекта у надлежности управног органа у складу са чланом 70 Закона о планирању и изградњи, којим је регулисан поступак и услови за утврђење земљишта за редовну употребу објекта пред органом јединице локалне самоуправе надлежним за имовинскоправне послове, који о захтеву решава у управном поступку.

Приликом одлучивања, овај суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке, па их посебно не образлаже.

Са претходно наведеног, применом одредбе члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, решено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић